

לה לצומת לה צה אלקים

1. הרמב"ם, הלכות תשובה ו, א:

פסוקים הרבה יש בתורה ובדברי רבינו בביאור שהן בראין כסותרין עיקר זה ונכשלין בהן רוב האדם ויעלה על דעתן מהן שהקב"ה הוא גוזר על האדם לעשות רעה או טובה ושאין לבו של אדם מסור לו להטות לכל אשר ירצה.

2. פנקסי הראי"ה חלק א פנקס ז סעיף עה:

"הגנו טבועים בים של חסרונות לא רק מפני חסרונותינו ומצד העצלות שבנו להיות להיות משתלמים במעלות ובמידות, אלא שגם היתרונות שבנו דורשים לפעמים להתפתחותם והתקיימותם, סייגים של חסרונות. ודבר זה נהג בין בכשרונות השכליים שהם מכשירי המדע, בין בכשרונות הרגשיים שהם מכשירי הרצון, בין בכשרונות המפעליים שהם מכשירי המעשה. שככה הוא טבענו המוגבל, שההשתלמות במקצוע אחד תובעת העדר הכשרה ושליטת נטייה למקצוע האחר. וכל מה שאנו עומדים ביותר על הטבע המחויב הזה שבמהותנו, לא נתקצף הרבה לא על חסרונותינו ולא נשתדל להעלים אותם, וקל וחומר שנסבול בסבלנות את החסרונות של זולתנו של הגבלת ציורם וצרות מבטם, שלפעמים יצא מכך דבר לא נעים בעדנו, מפני שהגנו בטוחים להבין שהחסרונות הללו שאנו סובלים מהם, הם בוודאי מכשירים של כמה מעלות שראויות הן שנשמח עליהן."

3. פנקסי הראי"ה (חלק ג, סעיף ס, עמ' שנו):

החולשה האנושית ואולי החולשה ההגבלית של כל נברא ונוצר, גורמת היא שכשרון אחד מתפרנס הוא על חשבון של הכשרון השני, וכדי שיהיה כשרון אחד מלוטש יפה, צריך שיהיה לעומתו טמטום בכשרון השני, כדי שלא יתפזרו שמה קרני אור החיים. ומתוך הטמטום הגדול שבכשרון המוגד, אין מרגיש השש בגווני הכשרון המכוון את הליקוי שבו ולא את היתרון שבחברו, ומזה באות הקטגוריות בעולם. כל מה שאדם מתעלה ומתקדש, מתקרב הוא אל שורש הקדושה שבה תמונת כל חקוקה, והוא מתמלא מאור כל הכשרונות עד כדי זכיית העונה וברכת השלום.

4. הרב סולוביצ'יק, מאמר השליחות:

"האדם נברא בתור שליח... את העובדה שמישהו חי בזמן מסוים, בתקופה מיוחדת, ובמקום מוגדר, ולא נולד בתקופה אחרת ובנסיבות אחרות, נוכל להבין אך ורק אם נקבל את עצם הרעיון בדבר שליחותו של האדם. ההשגחה יודעת היכן וכיצד, יכול הפרט-היחיד, על חסרונותיו וכוחות הנפש האצורים בו, לקיים את שליחותו. באילו נסיבות ותנאים ובאיזו חברה יהא זה בכוחו של האדם למלא את שליחותו. בורא העולם פועל בהתאם להלכה, כי לא יתכן למנות שליח כדי לבצע תפקיד, שהוא למעלה מכוחותיו של השליח. זוהי שליחות, שאי אפשר לקיימה, והיא מחוסרת כל ערך, מאחר שאם ממנים אדם למלא שליחות, מן הראוי ליתן לו את היכולת לפעול כשליח.

משום כך נברא היחיד בתקופה ובמקום, שבהם יוכל לקיים את פעולתו לשם קיום שליחותו.